

перспективи, ризику: матеріали II міжнародної науково-практичної конференції, 29-31 травня 2008 р.: тези доповідей. – Львів, 2008. – С. 207-209.

6. Комаров В.Е. Экономические проблемы подготовки и использования кадров специалистов / В.Е. Комаров. – М.: Экономика, 1992. – 200с.

Рябкова В.В.

Донбаський державний технічний університет

УЧАСТЬ У ТЕНДЕРАХ БУДІВЕЛЬНИХ КОМПАНІЙ ЯК ФАКТОР КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ

На сучасному етапі економічного розвитку проблема конкурентоспроможності займає центральне місце в економічній політиці держави. Створення конкурентних переваг перед суперником стає стратегічним напрямком підприємств [2, с.13].

Актуальність даної теми полягає в тому, що всі підприємства і організації стикаються з такою проблемою як конкуренція тому, щоб вижити в цих умовах, а також розвиватися, необхідно аналізувати становище, що склалося на ринку, а так само приймати рішення про проведення заходів щодо підвищення конкурентоспроможності.

Проблемами оцінки конкурентоспроможності промислових підприємств займалися багато вітчизняних та зарубіжних вчених, таких як Азоев Г.Л., Ансофф І., Архіпов О.В., Бабець Ю.А., Гумба Х.М., Зав'ялов П.Г., Коробов Ю., Парсонс Б., Портер М., Раменський Л.Г., Фатхутдінов Р.А., Хезлетт Д., Челенков А.П., Чепаченко Н.В. та ін. До теперішнього часу немає єдиної думки у визначенні поняття «конкурентоспроможність підприємства».

Базуючись на змісті основних напрямків оцінювання складових оцінки конкурентоспроможності підприємства, за комплексним методом розроблено алгоритм оцінювання конкурентоспроможності будівельних підприємств:

Етап 1 – Формулювання мети оцінки.

Етап 2 – Конкретизація мети оцінки з позиції цільового призначення. Базуючись на напрямках оцінки, мети оцінки конкурентоспроможності будівельного підприємства різні:

- з позиції підприємства – встановлення рівня конкурентоспроможності підприємства і виявлення шляхів її підвищення;

- з позиції інвестора – визначення доцільності здійснення інвестицій;

- з позиції споживача – доцільність придбання будівельної продукції.

Етап 3 - Формування інформаційної бази оцінювання.

Етапи 1-3 – визначають підготовчий блок оцінки. Чітка постановка складових даного блоку формує подальшу структуру оцінювання.

Етап 4 – Обґрунтування складових оцінювання конкурентоспроможності будівельного підприємства.

Етап 5 – Вибір показників оцінювання конкурентоспроможності будівельного підприємства.

Етап 6 – Розрахунок показників оцінювання конкурентоспроможності.

Етап 7 – Визначення індексів конкурентоспроможності будівельного підприємства по кожній складовій.

Етап 8 – Визначення інтегрального показника конкурентоспроможності будівельного підприємства.

Етап 9 – Інтерпретація розрахунків.

Етап 10 – Формулювання висновків. Метою цього етапу є ідентифікація рівня конкурентоспроможності будівельного підприємства. На основі інтерпретованих даних формується висновок щодо рівня конкурентоспроможності будівельного підприємства, відповідно з певною метою за кожним напрямом оцінювання [1, с.256-257].

Знаючи рівень конкурентоспроможності фірма робить висновок чи доцільно брати участь в тендері на будівництво. Ставлення будівельних компаній до тендерів різне: одні беруть участь у тендерах регулярно, інші взагалі не беруть участі, треті підходять до участі

вибірково. Недовіру до тендерів учасники пояснюють відсутністю об'єктивності і невиконанням правил проведення тендерів організаторами. Організатори, у свою чергу, скаржаться на недостатньо високий рівень представленої документації. До речі, часто проводяться фіктивні тендери, переможець яких заздалегідь відомий, а проведення цього заходу продиктоване необхідністю відзвітувати перед засновниками або західними інвесторами. Найчастіше організатори «забувають» оголосити переможця – іноді тому, що його просто не існує. Тендер, в якому немає переможця, перетворюється в масштабну безкоштовну консультацію з боку учасників.

Оцінка конкурентоспроможності підприємства дозволяє йому вирішити такі важливі завдання:

- визначити своє положення на певному ринку;
- розробити стратегічні і тактичні заходи покращення управління;
- вибрати партнерів для організації спільної діяльності;
- залучити кошти в інноваційне оновлення матеріально-технічної бази;
- скласти програми виходу підприємства на нові ринки збуту та ін.

Однак, це можливо при наявності фактично існуючого апарату управління конкурентоспроможністю, які використовують об'єктивні методики оцінки рівня конкурентоспроможності підприємства та ефективних організаційно-економічних заходів з управління конкурентоспроможністю з метою її підвищення.

Література

1. Россихина А.Е. Конкурентоспособность предприятия // Сборник материалов по итогам Третьей международной научно-практической онлайн-конференции, Москва, 27-30 июля 2011 г. / Под общей редакцией профессора О.Н. Мельникова. – М.: Креативная экономика, 2011. – 496 с.
2. Фатхутдинов Р.А. Повышение конкурентоспособности организации. – М: Эксмо, 2005. – 544 с.

Саркарова О.В., Ляхов А.В.

ГВУЗ «Донецкий национальный технический университет»

СОЦИАЛЬНО-ЭКОЛОГИЧЕСКАЯ СОСТАВЛЯЮЩАЯ ПРОИЗВОДСТВЕННОЙ СИСТЕМЫ

Любая производственная деятельность предприятий неизбежно сопровождается необходимостью решать социальные и экономические вопросы. Особенностью промышленных предприятий является то, что большая часть из них работает с устаревшей и изношенной технологией, и как следствие, выбрасывает в атмосферу, сбрасывают в водные объекты загрязняющие вещества; земля вокруг предприятий, крупных городов становится непригодной для сельскохозяйственного производства и в целом для жизни человека. Социально-экологическая ситуация характеризуется общим состоянием здоровья человека, количеством больных, размером затрат на лечение людей, продолжительностью жизни человека. Экологическая ситуация рассматривается, как локально, так и глобально. Локальная экологическая ситуация – ситуация в отдельном регионе, отдельном городе, вокруг отдельного промышленного предприятия. Например, Авдеевский коксохимический комбинат. На предприятии выполнены мероприятия по сокращению выбросов в атмосферу вредных веществ. Но выбросы продолжаются, их вредность ощущается в радиусе 20-30 км. Наиболее «грязные» города с точки зрения выбросов вредных веществ в атмосферу остаются – Запорожье, Мариуполь, Кривой Рог, Донецко-Енакиевско-Макеевский регион.

Последствия неблагоприятной ситуации в Донецком регионе – критические. Это можно видеть на примере – «В 2012 г. на 12% по сравнению с предыдущим годом выросла младенческая смертность в регионе: из каждой тысячи новорожденных умирают почти 13 малышей. Этот показатель на 30% выше, чем по стране в целом» («МК» в Донбассе. 23 марта – 3 апреля 2013 г., 10 стр.). Этот показатель значительно выше по сравнению с европейским, японским и другими развитыми странами и регионами.